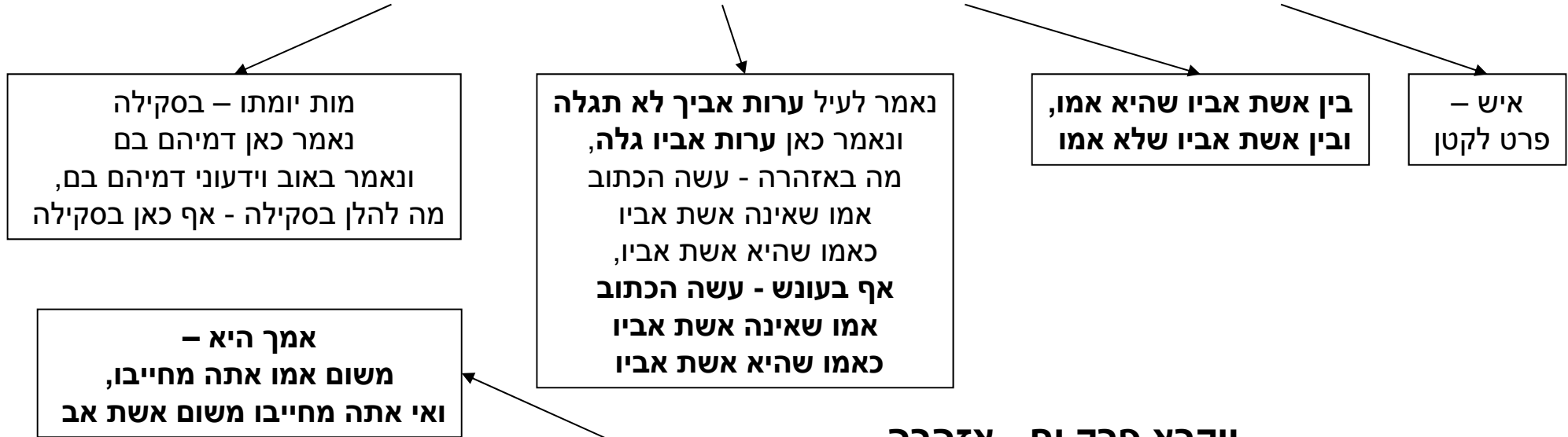

שיטת רבי יהודה

גזרה שוה: ערות אביו גלה = ערות אביך לא תגלה

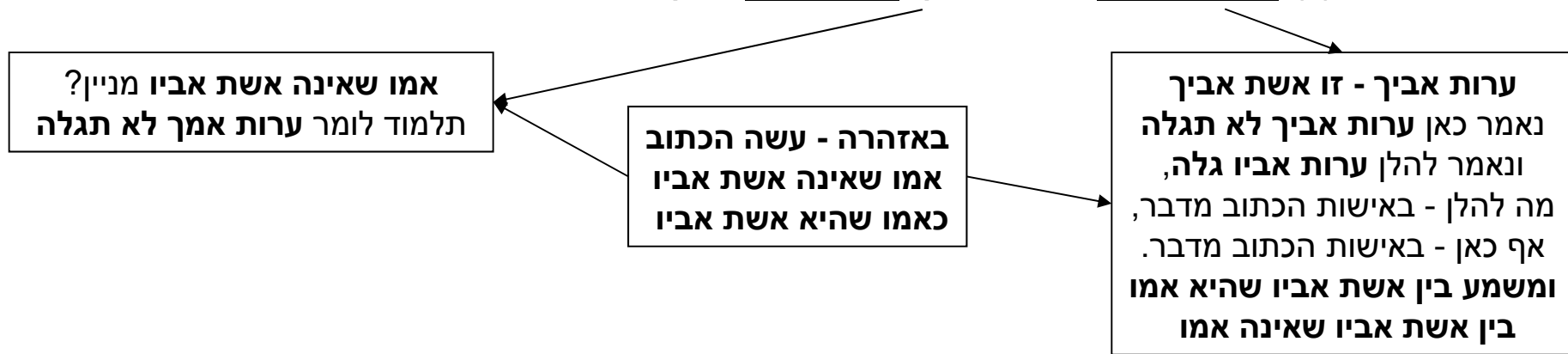
ויקרא פרק כ - עונש

(יא) ואיש אשר ישכב את אשת אביו ערות אביו גלה מות יומתו שניהם דמיהם במ

ויקרא פרק יח - אזהרה

(ז) ערות אביך וערות אמך לא תגלה אמך הוא לא תגלה ערותה

(ח) ערות אשת אביך לא תגלה ערות אביך הוא

שיטת רבנן

ויקרא פרק כ - עונש

(יא) ואיש אשר ישכב את אשת אביו ערוות אביו גלה מות יומתו שניהם דמיהם במ

מות יומתו – בסקילה
נאמר כאן דמיהם במ
ונאמר באוב וידעוני דמיהם במ,
מה להלן בסקילה - אף כאן בסקילה

עונש דאשת אביו לאחר מיתה
ההוא ערוות אביו גלה,
דמפיק לה רבי יהודה לגזירה שוה
מפקי ליה אינהו
לעונש דאשת אביו לאחר מיתה

**בין אשת אביו שהיא אמו,
ובין אשת אביו שלא אמו**

**איש –
פרט לקטן**

ויקרא פרק יח - אזהרה

(ז) ערוות אביך וערוות אמך לא תגלה אמך הוא לא תגלה ערוותה

עונש לאמו שאינה אשת אביו מנא להו?
אמר רב שישא בריה דרב אידי:
אמר קרא אמך היא –
**עשאה הכתוב לאמו שאינה אשת אביו
כאמו שהיא אשת אביו**

ערוות אביך ממש
האי מואת זכר נפקא
לחייב עליו שתים

(ח) ערוות אשת אביך לא תגלה ערוות אביך הוא

אזהרה לאשת אביו לאחר מיתה

אזהרה לאשת אביו

משכב זכר

ויקרא פרק יח - אזהרה

(כב) ואת זכר לא תשכב משכבי אשה תועבה הוא:

ויקרא פרק כ - עונש

(יג) ואיש אשר ישכב את זכר משכבי אשה תועבה עשו שניהם מות יומתו דמיהם בם:

איש - פרט לקטן

משכבי אשה - מגיד לך הכתוב
ששני משכבות באשה

זכר - בין גדול בין קטן

נאמר כאן דמיהם בם
ונאמר באוב וידעוני דמיהם בם
מה להלן בסקילה
אף כאן בסקילה

למדנו אזהרה לשוכב,
אזהרה לנשכב מניין?

רבי ישמעאל

לא יהיה קדש מבני ישראל
ואומר וגם קדש היה בארץ עשו
ככל התועבת הגוים אשר הוריש וגו'

רבי עקיבא

הרי הוא אומר
ואת זכר לא תשכב משכבי אשה,
קרי ביה לא תשכב

אמר רבי אבהו:
הבא על הזכור, והביא עליו זכר

חייב שתיים

חדא מלא תשכב
וחדא מלא יהיה קדש

אינו חייב אלא אחת
לא תשכב לא תשכב
חדא היא

משכב בהמה

ויקרא פרק יח - אזהרה

(כג) ובכל בהמה לא תתן שכבתך לטמאה בה ואשה לא תעמד לפני בהמה לרבעה תבל הוא:

ויקרא פרק כ - עונש

(טו) ואיש אשר יתן שכבתו בבהמה מות יומת ואת הבהמה תהרגו:

נאמר כאן תהרגו ונאמר להלן כי הרג תהרגנו
מה להלן בסקילה אף כאן בסקילה

בבהמה - בין גדולה בין קטנה

איש - פרט לקטן

למדנו עונש לשוכב עונש לנשכב מנלן?
שמות פרק כב

(יח) כל שכב עם בהמה מות יומת: -- אם אינו ענין לשוכב - תניהו ענין לנשכב

אזהרה לנשכב מנלן?

רבי עקיבא
הרי הוא אומר
לא תתן שכבתך
לא תתן שכיבתך

רבי ישמעאל
לא יהיה קדש מבני ישראל
ואומר וגם קדש היה בארץ עשו
ככל התועבת הגוים אשר הוריש וגו'

אמר רבי אבהו:

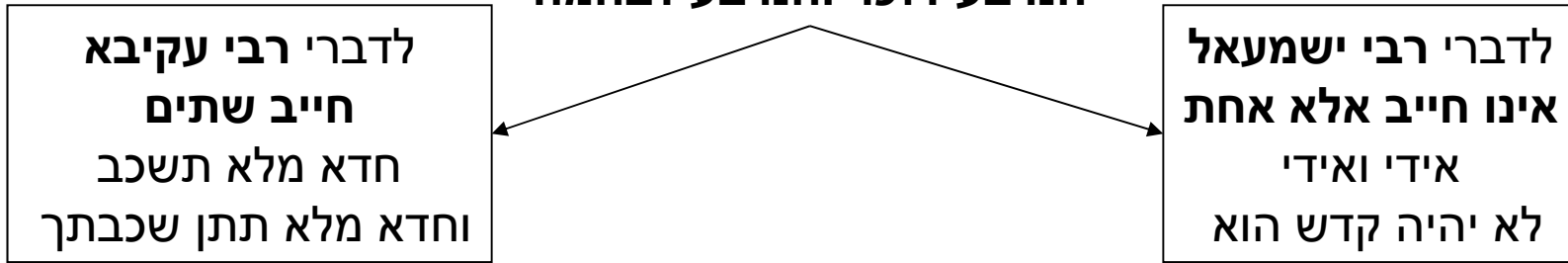
הבא על הבהמה והביא בהמה עליו

אינו חייב אלא אחת
שכבתך ושכיבתך
חדא היא

חייב שתיים
חדא מלא תתן שכבתך
וחדא מלא יהיה קדש

אביי אמר: אפילו לדברי רבי ישמעאל נמי אינו חייב אלא אחת

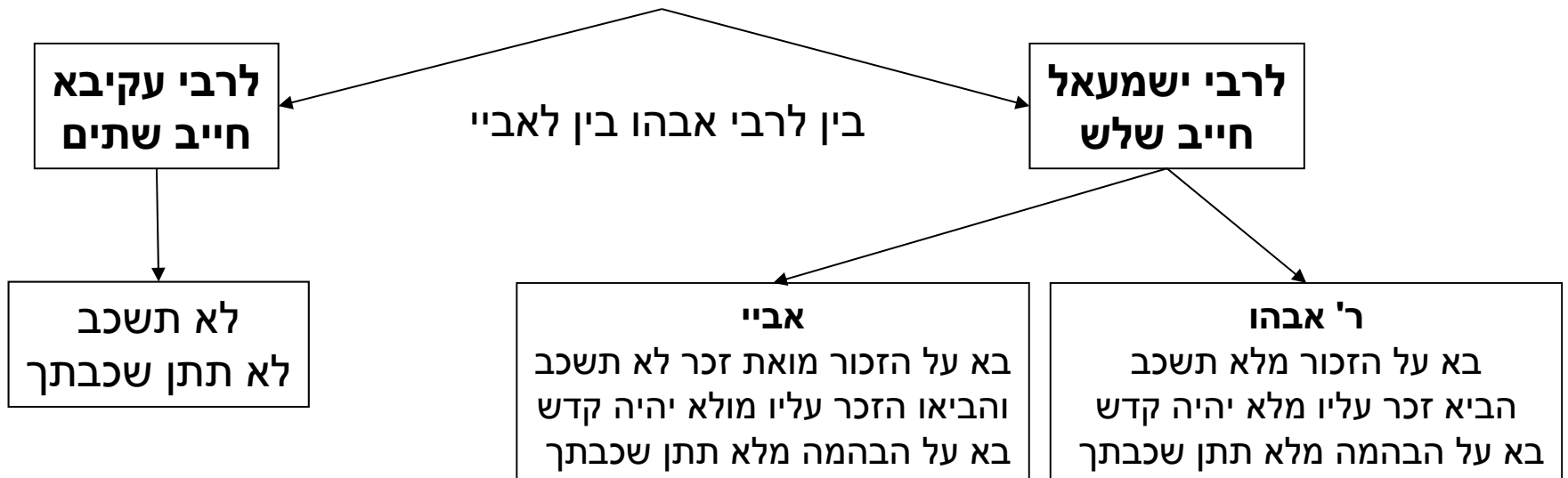
**אמר רבי אבהו:
הנרבע לזכר והנרבע לבהמה**

אביי אמר:

אפילו לדברי רבי ישמעאל נמי חייב שתיים
 דכתיב כל שכב עם בהמה מות יומת
 אם אינו ענין לשוכב תניהו ענין לנשכב
 ואפקיה רחמנא לנשכב בלשון שוכב
 מה שוכב ענש והזהיר - אף נשכב ענש והזהיר

**הבא על הזכור והביא זכר עליו
הבא על הבהמה והביא בהמה עליו**

ויקרא פרק יח

- (א) וידבר יקוק אל משה לאמר:
- (ב) דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם אני יקוק אלהיכם:
- (ג) כמעשה ארץ מצרים אשר ישבתם בה לא תעשו וכמעשה ארץ כנען אשר אני מביא אתכם שמה לא תעשו ובחוקתיים לא תלכו:
- (ד) את משפטי תעשו ואת חוקתי תשמרו ללכת בהם אני יקוק אלהיכם:
- (ה) ושמרתם את חוקתי ואת משפטי אשר יעשה אתם האדם וחי בהם אני יקוק: o
- (ו) איש איש אל כל שאר בשרו לא תקרבו לגלות ערוה אני יקוק: o
- (ז) **ערוות אביך וערוות אמך לא תגלה אמך הוא לא תגלה ערוותה:** o
- (ח) **ערוות אשת אביך לא תגלה ערוות אביך הוא:** o
- (ט) ערוות אחותך בת אביך או בת אמך מולדת בית או מולדת חוץ לא תגלה ערוותן: o
- (י) ערוות בת בנך או בת בתך לא תגלה ערוותן כי ערוותך הנה: o
- (יא) ערוות בת אשת אביך מולדת אביך אחותך הוא לא תגלה ערוותה: o
- (יב) ערוות אחות אביך לא תגלה שאר אביך הוא: o
- (יג) ערוות אחות אמך לא תגלה כי שאר אמך הוא: o
- (יד) ערוות אחי אביך לא תגלה אל אשתו לא תקרב דדתך הוא: o
- (טו) **ערוות פלתיך לא תגלה אשת בנך הוא לא תגלה ערוותה:** o
- (טז) ערוות אשת אחיך לא תגלה ערוות אחיך הוא: o
- (יז) ערוות אשה ובתה לא תגלה את בת בנה ואת בת בתה לא תקח לגלות ערוותה שארה הנה זמה הוא:
- (יח) ואשה אל אחתה לא תקח לצרר לגלות ערוותה עליה בחייה:
- (יט) ואל אשה בנדת טמאתה לא תקרב לגלות ערוותה:
- (כ) ואל אשת עמיתך לא תתן שכבתך לזרע לטמאה בה:
- (כא) ומזרעך לא תתן להעביר למלך ולא תחלל את שם אלהיך אני יקוק:
- (כב) **ואת זכר לא תשכב משכבי אשה תועבה הוא:**
- (כג) **ובכל בהמה לא תתן שכבתך לטמאה בה ואשה לא תעמד לפני בהמה לרבעה תבל הוא:**
- (כד) אל תטמאו בכל אלה כי בכל אלה נטמאו הגוים אשר אני משלח מפניכם:
- (כה) ויתטמא הארץ ואפקד עונה עליה ותקא הארץ את ישיביה:
- (כו) ושמרתם אתם את חוקתי ואת משפטי ולא תעשו מכל התועבות האלה האזרח והגר הגר בתוכם:
- (כז) כי את כל התועבות האל עשו אנשי הארץ אשר לפניכם ויתטמא הארץ:
- (כח) ולא תקיא הארץ אתכם בטמאכם אתה כאשר קאה את הגוי אשר לפניכם:
- (כט) כי כל אשר יעשה מכל התועבות האלה ונקרתו הנפשות העשות מקרב עמם:
- (ל) ושמרתם את משמרתי לבלתי עשות מחקות התועבות אשר נעשו לפניכם ולא תטמאו בהם אני יקוק אלהיכם:

ויקרא פרק כ

- (א) וידבר יקוק אל משה לאמר:
- (ב) ואל בני ישראל תאמר איש איש מבני ישראל ומן הגר הגר בישראל אשר יתן מזרעו למלך מות יומת עם הארץ ורגמהו באבן:
- (ג) ואני אתן את פני באיש ההוא והכרתי אותו מקרב עמו כי מזרעו נתן למלך למען טמא את מקדשי ולחלל את שם קדשי:
- (ד) ואם העלם יעלימו עם הארץ את עיניהם מן האיש ההוא בתתו מזרעו למלך לבלתי המית אותו:
- (ה) ושמתי אני את פני באיש ההוא ובמשפחתו והכרתי אותו ואת כל הזנים אחרי לזנות אחרי המלך מקרב עמם:
- (ו) והנפש אשר תפנה אל האבת ואל הידענים לזנות אחריהם ונתתי את פני הנפש ההוא והכרתי אותו מקרב עמו:
- (ז) והתקדשתם והייתם קדשים כי אני יקוק אלהיכם:
- (ח) ושמרתם את חוקתי ועשיתם אתם אני יקוק מקדשכם:
- (ט) כי איש איש אשר יקלל את אביו ואת אמו מות יומת אביו ואמו קלל דמיו בו:
- (י) ואיש אשר ינאף את אשת איש אשר ינאף את אשת רעהו מות יומת הנאף והנאפית:
- (יא) **ואיש אשר ישכב את אשת אביו ערוות אביו גלה מות יומתו שניהם דמיהם במ:**
- (יב) ואיש אשר ישכב את פלתי מות יומתו שניהם תבל עשו דמיהם במ:
- (יג) ואיש אשר ישכב את זכר משכבי אשה תועבה עשו שניהם מות יומתו דמיהם במ:
- (יד) ואיש אשר יקח את אשה ואת אמה זמה הוא באש ישרפו אותו ואתהו זמה בתוכם:
- (טו) **ואיש אשר יתן שכבתו בבהמה מות יומת ואת הבהמה תהרגו:**
- (טז) **ואשה אשר תקרב אל כל בהמה לרבעה אתה והרגת את האשה ואת הבהמה מות יומתו דמיהם במ:**
- (יז) ואיש אשר יקח את אחתו בת אביו או בת אמו ונראה את ערוותה והיא תראה את ערוותו חסד הוא ונקרתו לעיני בני עמם ערוות אחתו גלה עונו ישא:
- (יח) ואיש אשר ישכב את אשה דוה וגלה את ערוותה את מקרה הערה והיא גליתה את מקור דמיה ונקרתו שניהם מקרב עמם:
- (יט) וערוות אחות אמך ואחות אביך לא תגלה כי את שארו הערה עונם ישאו:
- (כ) ואיש אשר ישכב את דדתו ערוות דדו גלה חטאם ישאו ערירים ימתו:
- (כא) ואיש אשר יקח את אשת אחיו נדה הוא ערוות אחיו גלה ערירים יהיו:
- (כב) ושמרתם את כל חוקתי ואת כל משפטי ועשיתם אתם ולא תקיא אתכם הארץ אשר אני מביא אתכם שמה לשבת בה:
- (כג) ולא תלכו בחקות הגוי אשר אני משלח מפניכם כי את כל אלה עשו ואקץ במ:
- (כד) ואמר לכם אתם תירשו את אדמתם ואני אתננה לכם לרשת אתה ארץ זבת חלב ודבש אני יקוק אלהיכם אשר הבדלתי אתכם מן העמים:
- (כה) והבדלתם בין הבהמה הטהרה לטמאה ובין העוף הטהור לטמאה ולא תשקצו את נפשתיכם בבהמה ובגוף ובכל אשר תרמש האדמה אשר הבדלתי לכם לטמא:
- (כו) והייתם לי קדשים כי קדוש אני יקוק ואבדל אתכם מן העמים להיות לי:
- (כז) ואיש או אשה כי יהיה בהם אוב או ידעני מות יומתו באבן ורגמו אתם דמיהם במ: